

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1719. usque ad annum 1720

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1782

VD18 13322648

§. 53. Epistola Pastoralis Coloniensis Archiepiscopi atque Electoris super
Constitutione Unigenitus.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67659](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67659)

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

§. LIII.

Epistola Pastoralis Coloniensis Archiepiscopi atque Electoris super Constitutione Unigenitus.

Adeo non Josephus Clemens Coloniensis Archiepiscopus atque Elector Concil German. 1. 10. pag. 388. falsis cujusdam, uti supra memoravimus, suggestionibus cesserat, ut etiam luculentum suæ erga S. Sedem observantiæ, immotique erga Doctrinæ Catholicæ puritatem Zeli testimonium palam ederet, dum die sexta Julii Bonnæ ad Clerum, populumque Coloniensem, Hildesensem, Leodiensem & Berchtolgadensem sibi subjectum egregiam hanc pastoralement Epistolam transmiserat.

„Omnem operam pro pastoralis sollicitudinis munere semper adhibuimus, ut creditæ Nobis Christi oves unanimes in fide, multa pace fruerentur in Domino proculque ab aliis exularent diffidia, ea præsertim, quæ ex (a) doctrinis variis & peregrinis animas certum in interitum trahentibus, nasci solent (b). Multi enim lupi, ut cum Divo Martyre Ignatio loquamur, ovium velleribus tecti, in Dei studio currentes, captivos comprehendunt: verum in vestris concordibus animis

Bb 5 nullus

(a) ad Hebr. 13. (b) Epistola ad Philad.

Sæc. XVIII. *nullus dabitur illis locus (c).* Os nostrum
A. C. 1719. patet ad vos, Fratres charissimi, minus
 quam acerbius (*d*) urimur, quam si in
 quieti (*e*) homines profanis vocum
 vitatibus vos conturbent (*f*), non
 quiescentes sanis sermonibus (*g*) erran-
 tes & in errorem mittentes (*h*), hi
 pacem non cognoverunt (*i*). Abon-
 dat vero consolatio nostra, si eam, qua
 ardentissimis votis & omni conatu
 mare satagimus, ipsi vos (*k*), solliciti
 fueritis servare unitatem spiritus in
 vinculo pacis, unum corpus & unus
 spiritus, una fides. Hoc (*l*) gaudium,
 corona nostra. Gaudium autem nostrum
 non essetis, Fratres charissimi, nisi
 pater & corona, nec corona esse
 poteritis, nisi arctissimo in spiritu
 vinculo conjuncti, nec sacro hoc
 vinculo conjuncti, nisi (*m*) tenentes super-
 mum in terris Ecclesiæ caput, in quo
 totum corpus per nexus & conjunctio-
 nes subministratum & constructum,
 crescit in augmentum Dei, fitque (*n*) be-
 nificosa illa in terris Ecclesiastica Hierar-

(c) 2. Cor. 6.

(e) 1. Tim. 6.

(g) 2. Tim. 3.

(i) 2. Cor. 1.

(l) ad Phil. 4.

(n) Brev. Rom. in off. dedic. Eccl.

(d) 2. Cor. 11.

(f) 1. Tim. 6.

(h) Pl. 13.

(k) ad Ephes. 4.

(m) ad Coloss. 2.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

chia, almæ Sionis, ubi omnia aptis juncta
 nexibus locantur, cælestisque Hierar-
 chiaæ æmula, quia (o) unitatis origo,
 ut Augustinus ait, si vero sit schisma
 in corpore, si Ecclesiæ membra a ca-
 pite sejunguntur, si (p) filii Matris pu-
 gnent contra eam, si ponatur (q) abo-
 minatio desolationis in loco sancto, ac
 (r) totus Hierarchiæ Ecclesiasticæ ordo
 confundatur, non erit illi amplius for-
 mæ Christi sponsæ species neque de-
 cor, & quis deinceps in ea cælestis
 Hierarchiæ imaginem agnoscet, quæ
 nihil referat cælestis concordiaæ, sed il-
 lum potius diffidii ac furoris locum
 adumbret (s) ubi nullus ordo, sed sem-
 piternus horror inhabitat.

Nostrum interim (t) gaudium im-
 pletum est (u) abundat consolatio no-
 stra, cum attendimus Ecclesias divina
 Providentia curæ nostræ commissas,
 omnium Ecclesiarum Matri ac Magistræ,
 illiusque summo capiti, Christi in ter-
 ris vicario, indissoluto omnimodæ obe-
 dientiaæ ac reverentiaæ nodo esse con-
 junctas, parique obedientia & reveren-
 tia constitutionem *Unigenitus* tanta sa-
 pien-

(o) de unit. Eccl.

(p) Cant. 1.

(q) Matth. 15.

(r) Bulla Pii II. quæ inci.

(s) Job. 10.

(t) Joan. 3.

(u) 2. Col. 1.

Sæc. XVIII. A. C. 1719. Clemente XI. editam, tanta submissio-
 animi, & alacritate ab omnibus prope
 Orbis Catholici Episcopis, atque etiam
 a Nobis per receptam & publicatam
 seu veram fidei regulam amplexas esse
 eique firmissime adhærere.

Hinc (x) Pax vobis multiplicata
 & (y) tranquillitas facta est magna, dum
 sævi maris non procul tument procelle
 & vicina littora concutiunt. Ipso fontis
 fluctuum ad vos licet nondum pericula
 gentium, admonemur, navim, corporum
 regimen nobis licet indignis traditum
 est, omni ope subsidioque munire, ut
 ne sufflantibus e vicinia ventis quatitur,
 diligentissime providere. Quare
 animos vestros in ea, quam suscepistis
 veritate usquequaque confirmatos, solidatosque cupimus.

Quo conducent maxime indubitata
 & luculentissima, nuper typis vulgata
 Ecclesiæ præsulum toto orbe Catholico
 diffusorum, de suscepta non sine plebs
 suis in Provinciis Constitutione *Unigeniti*
*ni*us testimonia, quibus profecto obstru-
 tur, os omni homini contentioso
 fugiumque tergiversanti præcluditur
 quis enim universæ Ecclesiæ rem de-

(x) 1. Petr. i.

(y) Marc. 14.

Sæc. XVIII.
A. C. 1719.

maticam (cujusmodi est, nemine discrepante, laudata Constitutio) omnium prope primariorum pastorum suffragiis firmanti, fidem aut obedientiam negare præsumperit; nisi forsitan sanctum hoc abjecerit Christi effatum (z) portæ inferi non prævalebunt, aliudque in caput suum detorquere voluerit (a), sit tibi sicut ethnicus & publicanus (b).

Nos quidem Constitutionem illam, seu divinum Christi sponsæ Oraculum, Clementis XI. voce prolatum ea veneratione colimus, qua divinitus Petro suggestam de Christi divinitate confessionem (c): *Tu es Christus filius Dei vivi.* Confidenter pronuntiamus, Fratres charissimi, non in minori religione prosequimur, quæ, Deo auctore, Clem. XI. quam quæ Petrus effatus est, cure enim sit venerationis cultusque disparitas, ubi una est fidem facientis auctoritas. Neque vero ideo Petrus enuntiatur a Domino Beatus, quod Jesum Filium Dei vivi dicat, (hoc ipsi dæmones proclamant) sed quod, Deo revelante, seu inspirante edixerit (d): *Beatus es Simon Bar-jona, quia caro & sanguis non revelavit tibi, sed Pater meus, qui in cælis est.*

Os

(z) Matth. 16.

(a) Matth. 18.

(c) Mach. 18.

(b) Marc. 16.

(d) Matth. 16.

Sæc. XVIII.

A. C. 1719.

Os Domini per Clementem XI. re-
 cutum esse, universa (quid enim
 corum Nos moveat moreturque can-
 tio) agnoscit, profiteturque Eccle-
 Nullus igitur superest tergiversatio-
 locus. Ipsius Petri confessio certum
 præstat definitionem Clementis; ab-
 nimirum confessione, tanquam memo-
 a Domino reddita, in Petrum diman-
 vit, Petrique successores suprema
 nisque erroris expers in rebus fidei
 morum decernendis auctoritas; cum
 Petro Christi divinitatem confiteat.
 Christus ipse Petræ soliditatem in Ec-
 clesia sua fundanda pollicitus est
Et ego dico tibi, quia tu es Petrus, &
per hanc Petram ædificabo Ecclesiam
 quibus verbis concessam Petro funda-
 mentalis lapidis prærogativam præ-
 Ecclesie Doctores plerique omnes ag-
 verunt, hinc asserta Petro, Petri
 cathedræ fides, quæ deficere non po-
 sit. Et vero si superpositum fundamen-
 ædificium nutare impossibile est, et
 ipsum labefactari non posse fundamen-
 tum nemo erit inficias: *quassato*
fundamento, superpositam ruere non
necesse est (f). Imitatores hic Fratres
charissimi, sicut & ego Christi
 Ad Petri responsum Patre revelat

(e) Ibid.

(f) I. Cor. II.

emissum vocem extollit Christus, com Sæc. XVIII.
 probans laudansque discipuli confessio- A. C. 1719.
 nem. Et Nos vocem cum universali
 Ecclesia extollimus venerantes laudan-
 tesque editam a Clemente XI. Deo au-
 ctore, id est spiritu Sancto juxta Christi
 promissa assistente seu dirigente, Con-
 stitutionem. Præcludantur aures omni
 voci alienæ a voce Petri, dixerint (g):
Alii filium hominis esse Eliam, alii Jere-
miam, aut unum ex Prophetis. Sentiunt
 ut homines: Petrus vero humana tran-
 scendens, quod divinum est, sentit, sa-
 pit, loquitur.

Præcludamus & Nos aures omni voci
 alienæ a voce Clementis XI. quantumvis
 aliter sapiant aut obloquantur, sapiunt ut
 homines: Petrus per Clementem locutus
 est (h): *A Domino egressus est sermo non pos-*
sumus extra placitum ejus quidquam aliud vel
audire vel loqui. Quare & ipsius Clemen-
 tis plenis pastoralis sollicitudine & pa-
 terno affectu vocibus vos adhortamur
 (i): *Nolite, filii dilectissimi, vosque po-*
tissimum, qui ut loco ita & periculo pro-
pinquiores estis, nolite omni spiritui cre-
dere; sed sanam & orthodoxam sanctæ
Romanæ Ecclesiæ doctrinam, quæ sacrum
fidei depositum intemerate servat, tuto se-
qui-

(g) Matth. 16.

(h) Genes. 24.

(i) Bull. Pastoral. Officii 1 Joan. 14.

Sæc. XVIII *quimini & firmiter custodite (k). Attende*
A. C. 1719. *ergo Fratres charissimi, ad Petram,*
 qua fundata est Ecclesia, ab ea ne
 tum quidem anguem discesseritis, quæ
 enim *columnæ veritatis*, quæ Ecclesia
 est, adhærere possit, qui ad lapidem
 fundamentalem, cui innititur colum-
 na, propius non accesserit? Idipsum
 Nobiscum sapere vos in Domino cogi-
 fidimus, Fratres charissimi, & si quæ
 vestrum (quod absit) aliter sentit, in
 Deus (l): *sed caro & sanguis revolvitur.*
 Nec vos moveant captiosa cavillantium
 spirituum argumenta & frivola ab-
 quendæ veritatis specie fucata, ad ge-
 nerale concilium Appellatio: quomodo
 ad Sedem quidem (m) B. Petri Appellatio
 de qualibet mundi parte Canones appellationem
 voluerunt: ab ipsa autem nemo sit (in
 bus præsertim dogmaticis) appellatio
 permissus (n): & Sedes Apostolica,
 quænti more majorum, damnandi, quæ
 oportuit, nulla existente Synodo habere
 cultatem. Nec veremur, ne Apostolica
 sententia, cujus autoritatem semper
 Catholica Christi Ecclesia, & Universæ
 Synodi semper secutæ sunt, resolvatur,
 & vox Christi, & majorum traditio,

(k) Isai 51.

(l) Matth. 16.

(m) Gelas. Papa ad Episc. Dardaniæ.

(n) Idem incommonit. ad Faust.

Canonum fulcit auctoritas. Si quis igitur Sæc. XVIII.
 ad vos venerit, aut si cujus in confor- A. C. 1719.
 tium incideritis, qui laudatæ Constitu-
 tioni etiam sub prætextu temerariæ &
 schismaticæ Appellationis ad futurum
 Generale Concilium perperam inter-
 jectæ, debitam obedientiam recusarit,
 nostris vestigiis inhærentes, procul ab
 eo fugite, sentiatque nullam vobis cum
 eis, quos nuper sancta Sedes Romana
 a se separatos declaravit, communio-
 nem Ecclesiasticam existere, nec exti-
 turam deinceps, donec (quod faxit
 Deus) penitus resipiscant. Quin &
 ejusmodi pacis Ecclesiasticæ perturba-
 tores, a quibus non minus, quam a
 teterrima peste abhorremus, si rescie-
 ritis in diæcesibus nostris aut palam
 grassari, aut dolosi serpentis instar, (qui
 mos eorum est) clam virus suum spar-
 gere, illos ut ad Nos quamprimum de-
 feratis, per vestram totiusque Dominici
 gregis salutem adjuramus, ut ex pa-
 storali vigilantix ac sollicitudinis præ-
 scripto, opportunum exitiali malo, prius-
 quam latius serpat, remedium omni
 solertia afferamus. Nos enim, sicut
 cum Patribus Constantinopolitani Con-
 cillii (o): *sequamur semper Apostolicam Se-*
dem,

(o) Conc. Constantinop. Anno 536. Act. 4.

Hist. Eccles. Tom. LXX.

Cc

Sæc. XVIII. dem, & obediemus, ita etiam ipsius
 A. C. 1719. municatores, communicatores habebimus
 & condemnatos ab illa, & Nos conde-
 nabimus, refractarios infectabimus: Et
 qui (p): Ecclesiam non audierit, erit
 bis sicut Ethnicus & publicanus.

§. LIV.

*Ferdinandi de Abdua Cardinalis
 obitus.*

Guarnac.
 vit. Pontif.
 t. I. p. 335.

Plures ex Sacro Purpuratorum Co-
 legio invida mors hoc anno Chri-
 stianæ Reipublicæ sustulit, & primo
 quidem Ferdinandus de Abdua, seu
 alii scribunt, Dada vel D'Adda ex
 bilissima Mediolanensium familia ori-
 ineunte hoc anno mortalitatem exiit.
 Hic inter pietatis exercitia educatus
 sacræ militiæ nomen dedit, serioque
 ad literarum studia animum adjuvit
 eloquentiæ in patria, & Bononiæ per
 modum Philosophiæ & Theologiæ op-
 ram dedit. His disciplinis probe in-
 structus, ad Ticinensem Universitatem
 se contulit, ubi Jurisprudentiæ tam
 gregium fecit profectum, ut omnium
 applausu Doctoratus lauream conseque-
 retur: Pluribus dein virtutum omni-
 genarum meritis ornatus, in patriam
 reversus est, ibique Jurisconsultorum

(p) Matth. 18.